

Bevisbördan ligger på den som påstår, och eden tas av den som förnekar

Bevisbördan ligger på den som påstår, och eden tas av den som förnekar

Bevisbördan ligger på den som påstår, och eden tas av den som förnekar

Hadith nr 33 av Imam an-Nawawi

Ibn Abbas må Allah vara nöjd med dem berättade han att Allahs sändebud ﷺ sade:

”Om människor blev tilldelade det de åberopade, skulle män kunna göra anspråk på folkens rikedomar och deras blod. Men bevisbördan ligger på den som gör anspråk, och eden ligger på den som förnekar.” [Hadithen är Hasan, berättad av al-Bayhaqi i ”as-Sunan” (10/252) och även med liknande isnad i andra samlingar, inklusive vissa i ”Sahihayn”.]

Sammanfattning

Detta hadith framhäver en viktig rättsprincip i islamisk praxis genom att fastställa att någon som åberopar ett krav måste kunna lägga fram tydliga bevis. Om människor skulle få vad de åberopar utan att de kan styrka sina

Bevisbördan ligger på den som påstår, och eden tas av den som förnekar

påståenden, skulle det leda till orimliga situationer där någon kan hävda anspråk på andras rikedomar eller till och med deras liv. Därför säger Profeten ﷺ att ansvar och bevisbörda alltid ligger på den som gör anspråk.

Vidare ålägger han den som förnekar att lägga sin eden – ett sätt att säkerställa att den part som bestrider påståendet gör det med ärlighet och allvar. På så sätt upprätthålls rättssäkerheten och man undviker godtyckliga eller grundlösa anklagelser. Denna princip fungerar som en skyddsmekanism i relationer och samhällsstrukturer, så att falska påståenden inte accepteras utan starka belägg.

Hadithen visar på vikten av att man inte får hävda något utan att det backas upp av tydliga och pålitliga bevis. Denna metod håller även andra ansvariga för att inte sprida osanningar och betonar att sanningen ska framträda genom riktig bevisföring snarare än blotta påståenden.